

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH020053
NAZWA
OBSZARU Zagórzyckie Łąki

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH020053	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Zagórzyckie Łąki

1.4. Data opracowania 2006-01	1.5. Data aktualizacji 2024-04
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2007-03
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2009-02
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-08
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 13 czerwca 2022 r. w spr. soo Zagórzyckie Łąki (PLH020053)

Wyjaśnienia:	Zmniejszenie pow - 11.2019 r.
--------------	-------------------------------

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
16.55

Szerokość geograficzna
51.2599

2.2. Powierzchnia [ha]:

356.26

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL51	Dolnośląskie
------	--------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
6120			0.47		G	B	C	B	B
6410			41.7		G	A	C	B	B
6430			0.3		G	A	C	A	A
6510			40.7		G	A	C	B	B
9170			2.53		G	B	C	B	B
9190			43.16		G	B	C	B	B
91E0			5.51		G	C	C	A	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy

92I43IEWG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
I	1074	Eriogaster catax			p	2100	2700	i		M	B	B	C	B
I	1065	Euphydryas aurinia			p	150	200	i	P	G	C	B	A	B
I	6169	Euphydryas maturna			p				P	DD	C	B	C	B
I	1060	Lycaena dispar			p				R	DD	C	B	C	C
I	6179	Phengaris nausithous			p	150	200	i		G	C	B	C	B
I	6177	Phengaris teleius			p	50	100	i		G	C	A	C	B
I	1014	Vertigo angustior			p	50	70	area		G	C	B	B	B

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N19	18.36
N10	40.27
N17	1.45
N23	0.24
N12	39.69
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar jest położony na Wysoczyźnie Rościszewskiej pomiędzy miejscowościami Rataje, Zagórzycze, Grodzanów i Prawików. Obejmuje łąki kośne oraz zadrzewienia śródłakowe i polne rozwijające się na skarpie pradoliny Odry. Są to głównie zbiorowiska łąk trzęślicowych, świeżych i pastwisk z rzędu Arrhenatheretalia, mniejszą rolę mają fitocenozy z innych typów roślinności (ziołorośla, turzycowiska). Stan wykształcenia tych łąk ma wyjątkowe znaczenie ze względu na obecność licznej grupy gatunków ginących i zagrożonych oraz dużej mozaikowości siedlisk. Główną formą użytkowania tych terenów była ekstensywna gospodarka kośna i pastwiskowa. Obecnie ma ona mniejsze znaczenie, co powoduje zanikanie najcenniejszych siedlisk przyrodniczych związanych z użytkami zielonymi.

4.2. Jakość i znaczenie

W obszarze występuje unikalny w skali Dolnego Śląska zespół higro- i termofilnych owadów (głównie motyli) i roślin łąkowych, z którymi są one związane. Większość powierzchni zajmują siedliska przyrodnicze roślinności nieleśnej ujęte w I załączniku Dyrektywy Siedliskowej. Spośród nich największe znaczenie mają bogate w gatunki i dobrze wykształcone łąki trzęślicowe. W ich składzie florystycznym znajdują się liczne gatunki rzadkie i ginące. Łąki są siedliskiem modraszka telejusa i nausitousa, a także przeplatki aurini - gatunku zagrożonego i rzadkiego w Polsce, mającego nieliczne stanowiska w kraju. Na eksponowanych południowych stokach porośniętych tarniną, występuje ciepłolubny motyl barczatka kataks. Wyjątkowe walory kulturowe i przyrodnicze mają łąki świeże, użytkowane ekstensywnie. Z łąkami tymi związany jest ślimak poczwarówka zwężona, występujący na tym obszarze na czterech stanowiskach. O ile w północnej i północno-zachodniej Polsce gatunek ten ma wiele stanowisk, o tyle w Dolinie Odry na Dolnym Śląsku jest rzadko spotykany. Stanowiska te są ważne dla zasobów gatunku na Dolnym Śląsku.

6120 Ciepłolubne śródłakowe murawy napiaskowe (*Koelerion glaucae*) – ocena ogólna B, w tym:

Reprezentatywność: ocena B - z gatunków diagnostycznych siedliska 6120 występują zawciąg nadmorski *Armeria elongata*, goździk kartuzek *Dianthus carthusianorum*, rozchodnik ostry *Sedum acre* i szczotlich siwa *Corynephorus canescens*. Południowa część zbiorowiska ma charakter pionierski na luźnym piaszczystym podłożu, część środkowa i północna natomiast stanowi wąski pas murawy dojrzałszej, o bardziej zwartej strukturze, ciągnący się wzdłuż drogi polnej.

Powierzchnia względna – ocena C, poniżej 2% krajowych zasobów siedliska.

Stan zachowania – ocena B – dobry stan zachowania struktury, dobre perspektywy zachowania siedliska i łatwa możliwość odtworzenia (płat położony wśród łąki, został przywrócony do użytkowania, nie ma widocznych czynników zagrażających; płat na piaszczysku śródpolnym w części środkowej i północnej zarasta krzewami i podlega oddziaływaniom antropogenicznym).

6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*) – ocena ogólna B, w tym:

Reprezentatywność: ocena A - siedlisko stanowi najcenniejszą część obszaru, jest to jeden z największych i najbogatszych kompleksów łąk trzęślicowych na Dolnym Śląsku. Występują tu licznie i obficie gatunki charakterystyczne związku *Molinion*: przytulia północna *Galium boreale*, koniopłoch łąkowy *Silene silaus*, olszewnik kminkolistny *Selinum carvifolia*, bukwica lekarska *Betonica officinalis*, czarcikęs łąkowy *Succisa pratensis*, oman wierzbolistny *Inula salicina*, trzęślica modra *Molinia caerulea*, sierpiek barwierski *Serratula tinctoria*, wiązówka bulwkowata *Filipendula vulgaris* i krwiściąg lekarski *Sanguisorba officinalis*. Znajdują się też stanowiska licznych gatunków chronionych - goryczki wąskolistnej *Gentiana pneumonanthe*, mieczyka dachówkowatego *Gladiolus imbricatus*, listery jajowatej *Listera ovata*, turzycy pchlej *Carex pulicaris*, nasięsrzału pospolitego *Ophioglossum vulgatum*, konitritu błotnego *Gratiola officinalis*, pełnika europejskiego *Trollius europaeus*, kukułki szerokolistnej *Dactylorhiza majalis*, podkolana białego *Platanthera bifolia*, pierwiosnka wyniosłego *Primula elatior* - oraz rzadkich w regionie: gorysza siwego *Peucedanum cervaria*, główienki wielkokwiatowej *Prunella grandiflora*, róży galijskiej *Rosa gallica*, węży mordu niskiego *Scorzonera humilis*, pięciornika białego *Potentilla alba*, turzycy cienistej *Carex umbrosa*, turzycy omszonej *Carex tomentosa*, selernicy żyłkowanej *Cnidium dubium* i czosnku kątownego *Allium angulosum*.

Powierzchnia względna - ocena C (poniżej 2% krajowych zasobów siedliska);

Stan zachowania: ocena B – struktura części płatów dobrze zachowana, części zdegradowana, stosunkowo dobre perspektywy zachowania przy łatwych możliwościach odtworzenia (część łąk koszona jest corocznie – ich stan oceniony został jako dobry; część zaś w trybie dwuletnim, co pozwala na utrzymanie się zbiorowiska i cennych gatunków roślin, nie zapobiega jednak inwazji ekspansywnych gatunków zielnych i odrostów kruszyny pospolitej). Wiele bogatych płatów jest jednak porzuconych, obserwuje się na nich silną ekspansję

bylin takich jak: trzcinnik piaskowy *Calamagrostis epigeios*, turzyca błotna *Carex acutiformis* i nawłóć późna *Solidago gigantea*, a także zarastanie krzewami: brzozą brodawkowatą *Betula pendula*, kruszyną pospolitą *Frangula alnus*, wierzbą siwą *Salix cinerea* i uszatą *S. aurita*. Łąki te wymagają przywrócenia gospodarki kośnej. Na 7 z 10 płatów przeprowadzono działania związane z usunięciem nalotu drzew i krzewów (obserwacja z 2021 r.), co wpłynęło na poprawę ich stanu i przygotowało do przywrócenia użytkowania kośnego.

6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*) – ocena ogólna A, w tym:

Reprezentatywność: ocena A – siedlisko 6430 reprezentowane jest przez kilka niewielkich płatów zespołu *Urtico-Calystegietum sepium*, których stan zachowania oceniono jako dobry. Z gatunków diagnostycznych dominuje kielisznik zaroślowy *Calystegia sepium*, poza tym – pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica*, wierzbownica kosmata *Epilobium hirsutum* i psianka słodkogórz *Solanum dulcamara*.

Powierzchnia względna: ocena C (poniżej 2% krajowych zasobów siedliska).

Stan zachowania: ocena A – strukturę i funkcje siedliska oceniono dobrze, podobnie perspektywy ochrony, nie obserwuje się przy tym istotnych zagrożeń dla siedliska.

6510 Niżowe i górskie łąki świeże użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion latioris*) – ocena ogólna B, w tym:

Reprezentatywność: ocena A – łąki świeże występują w zachodniej części obszaru i stanowią bardzo istotny przedmiot ochrony. Zbiorowiska te reprezentują zespół *Arrhenatheretum elatioris* w podzespole z krwiściągami lekarskim (*Arrhenatheretum elatioris sanguisorbetosum officinalis*), charakterystycznym dla siedlisk zmiennowilgotnych. Obok gatunków łąk świeżych, takich jak rajgras wyniosły *Arrhenatherum elatius*, barszcz zwyczajny *Heracleum sphondylium*, marchew zwyczajna *Daucus carota*, przytulia zwyczajna *Galium mollugo*, krwawnik pospolity *Achillea millefolium*, występują obficie koniopłoch łąkowy *Silaum silaus*, olszewnik kminkolistny *Selinum carvifolia*, krwiściąg lekarski *Sanguisorba officinalis*, bukwica lekarska *Betonica officinalis*, a także rzadkie na Dolnym Śląsku: selerica żyłkowana *Cnidium dubium* i czosnek kątowny *Allium angulosum*. Z gatunków chronionych odnaleziono kilka okazów centurii pospolitej *Centaureum erythraea*.

Powierzchnia względna: ocena C (poniżej 2% krajowych zasobów siedliska).

Stan zachowania: ocena B – struktura dobrze zachowana lub częściowo zdegradowana, stosunkowo dobre perspektywy zachowania przy łatwej możliwości odtworzenia siedliska - na 6 z 8 płatów przeprowadzono działania związane z usunięciem nalotu drzew i krzewów (obserwacje w 2021 r.), co wpłynęło na poprawę ich stanu i przygotowało do przywrócenia użytkowania kośnego.

9170 Grąd środkowoeuropejski i kontynentalny (*Galio-carpinetum* i *Tilio Carpinetum*) – ocena ogólna B, w tym:

Reprezentatywność: ocena B – stanowisko reprezentuje fragment silnie przerzedzonego lasu dębowego z bardzo obfitym odnowieniem i podrostem grabowym. W podszyciu oprócz grabu *Carpinus betulus* rośnie także leszczyna *Corylus avellana*. Runo jest bardzo ubogie, kwaśne (konwalijka dwulistna *Maianthemum bifolium*, konwalia majowa *Convallaria majalis*).

Powierzchnia względna: ocena C (poniżej 2% krajowych zasobów siedliska).

Stan zachowania: ocena B – stan siedliska odbiega od zadowalającego, jednak obfite naturalne odnowienie grabu daje dobre perspektywy zachowania.

9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*) – ocena ogólna B, w tym:

Reprezentatywność: ocena B – podszyt budują głównie (oprócz młodych brzoź i dębów) jarzębina *Sorbus aucuparia* i leszczyna *Corylus avellana*. W podszyciu obecna czeremcha amerykańska *Padus serotina*. W runie dominują gatunki diagnostyczne siedliska: śmiałek pogięty *Deschampsia flexuosa*, trzęślica modra *Molinia caerulea*, borówka czernica *Vaccinium myrtillus*, występują także: pszeniec zwyczajny *Melampyrum pratense*, podkolan biały *Platanthera bifolia* i konwalia majowa *Convallaria majalis*.

Powierzchnia względna: ocena C (poniżej 2% krajowych zasobów siedliska).

Stan zachowania: ocena B – zarówno stan zachowania jak i perspektywy zachowania oceniono jako niezadowalające (zbiorowiska są zniekształcone na skutek antropogenicznego wprowadzenia sosny, obecnie dominującej w najwyższej warstwie drzew; są to stare, prawie 100-letnie, sosny, pod których okapem podrasta drzewostan brzożowo-dębowy).

91E0* Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe, olsy źródłiskowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnion glutinoso-incanae*) – ocena ogólna C, w tym:

Reprezentatywność: ocena C – płat położony w zachodniej części ostoi jest zbiorowiskiem młodym i dość silnie pofragmentowanym, co skutkuje ubogim składem runa (dominuje pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica* i jeżyna popielica *Rubus caesius*, poza tym z gatunków łęgowych występuje kielisznik zaroślowy *Calystegia sepium* i chmiel zwyczajny *Humulus lupulus*) oraz wnikaniami inwazyjnej nawłoci późnej *Solidago gigantea*. Drzewostan składa się prawie wyłącznie z olszy czarnej *Alnus glutinosa*. Płat położony przy części środkowej ma nieco lepiej rozwinięty drzewostan z udziałem jesionu, jest zróżnicowany na fragmenty nawiązujące do lasów związku Alno-Padion, z udziałem czeremchy zwyczajnej *Padus avium*, dzikiego bzu czarnego *Sambucus nigra* i leszczyny *Corylus avellana* oraz fragmenty nawiązujące do olsów, z przewagą turzyc w runie. Z gatunków łęgowych występują także kielisznik zaroślowy *Calystegia sepium*, niecierpek pospolity *Impatiens noli-tangere* i jeżyna popielica *Rubus caesius*.

Powierzchnia względna: ocena C (poniżej 2% krajowych zasobów siedliska).

Stan zachowania: ocena A – płyty są niewielkie, z młodym drzewostanem i niezbyt bogate w gatunki łęgowe, wynika to jednak z przyczyn naturalnych: strumień i jego obszar źródłiskowy są niewielkie i niezbyt obfite w wodę; brak widocznych zagrożeń – struktura siedliska jest dobrze zachowana, perspektywy ochrony oceniono na FV.

1014 Poczwarówka zwężona *Vertigo angustior* – ocena ogólna B; jest to bardzo istotny przedmiot ochrony w obszarze.

Populacja: ocena C – populacja stosunkowo liczna, jednak nie przekracza 2% populacji krajowej.

Stan zachowania: ocena B (dobry) – na wschodnim stanowisku warunki wymagane do życia gatunku są dobre (zgodnie z raportem z monitoringu gatunku PMŚ GIOŚ z 2021 roku); trzy stanowiska na zachodzie obszaru to: 1. zwarty i jednolity płat turzycowiska w bardzo dobrym stanie, bez nalotu na stanowisku, jednak zagrożony w przyszłości zarastaniem i przesuszeniem; 2. stanowisko położone na ekstensywnie użytkowanej łące w bardzo dobrym stanie, jednak z uwagi na przesuszenie jego skrajów zagrożone przesuszeniem; 3. małe stanowisko będące pozostałościami turzycowiska, otoczone łąkami świeżymi, siedlisko gatunku pofragmentowane na skutek intensywnego koszenia.

Izolacja: ocena B – populacja w obszarze jest izolowana od innych na Dolnym Śląsku i w kraju.

1060 Czerwończyk nieparek *Lycaena dispar*

Ocena ogólna: C, w tym:

Populacja ocena C – populacja nieliczna, w ramach badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy stwierdzono na stanowisku wykazanym w pzo jako siedlisko gatunku dwa przelatujące osobniki (konieczne uzupełnienie stanu wiedzy na temat występowania gatunku w granicach całego obszaru Natura 2000).

Stan zachowania ocena B – siedlisko gatunku wykazane w dokumentacji pzo to to bogate florystycznie, zmiennowilgotne łąki trzęślicowe. W większości koszone późną jesienią. Mimo kilku kontroli zaobserwowano jedynie dwa przelatujące osobniki, motyle te najprawdopodobniej zaleciały z sąsiednich łąk, aby pożywić się nektarem. Łąki w obszarze charakteryzują się dobrze zachowaną lub częściowo zdegradowaną strukturą oraz stosunkowo dobrymi perspektywami zachowania przy łatwej możliwości odtworzenia tych siedlisk.

Izolacja ocena C – populacja nie jest izolowana.

1065 Przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia*

Ocena ogólna: B.

Populacja: ocena C – populacja stosunkowo liczna, jednak nie przekracza 2% populacji krajowej.

Stan zachowania: ocena B – powierzchnia siedliska gatunku jest rozległa, struktura części płatów dobrze zachowana, części zdegradowana, ponadto obserwowano średnie zagęszczenie rośliny pokarmowej – czarcikęsu łąkowego; stosunkowo dobre perspektywy zachowania przy łatwej możliwości odtworzenia; na części płatów przeprowadzono działania związane z usunięciem nalotu drzew i krzewów (obserwacja w 2021 r.), co wpłynęło na poprawę ich stanu i przygotowało do przywrócenia użytkowania kośnego.

Izolacja ocena A – populacja jest całkowicie izolowana. Jest to jedyne znane stanowisko w południowo-zachodniej Polsce.

1074 Barczatka kataks *Eriogaster catax* – ocena ogólna B.

Populacja: ocena B (2%-15% populacji krajowej); w 2021 r. stwierdzono 37 gniazd, szacunkowo 2100-2700 gąsienic.

Stan zachowania: ocena B - zarośla tarninowe występują licznie na całym obszarze Natura 2000, tworzą długie pasy siedlisk okrajowych na miedzach, przy lasach i drogach, graniczących z terenami rolniczymi, łąkami, pastwiskami, ugorami, młode tarniny wkraczają na tereny, na których zarzucono użytkowanie rolne lub pastwiskowe. W związku z powyższym na terenie obszaru występuje bardzo bogata baza pokarmowa dla barczatki kataks. Stwierdzono jednak niszczenie zarośli śliwy tarniny i głogu przez rolnictwo oraz w dużym stopniu w ramach odkrzaczania łąk. Wymienione oddziaływania mają silny limitujący wpływ na populację barczatki.

Izolacja: ocena C - stanowiska gatunku nie są izolowane.

6169 Przeplatka maturna *Euphydryas maturna* – ocena ogólna B, w tym:

Populacja: ocena C – populacja nieliczna, w ramach badań w 2021 r. stwierdzono trzy oprzędy oraz wytypowano stanowisko potencjalne.

Stan zachowania: ocena B – elementy siedliska dobrze zachowane; południową granicę wydzielania ze stwierdzeniem gatunku stanowi ciek, wzdłuż którego rosną licznie jesiony wyniosłe *Fraxinus excelsior*, silnie zacienione przez sąsiadujące sosny. Na całej powierzchni lasu sosnowego obserwowano naturalne odnowienie jesionu wyniosłego. Dorodne jesiony wyniosłe znajdują się również wzdłuż nieużytkowanej drogi leśnej, przy zachodniej granicy wydzielania. Natomiast najbardziej dogodnie siedlisko dla gatunku znajduje się w jego północnej części: drzewostan jest znacznie luźniejszy występują luki w drzewostanie i polany, udział sosny jest znacznie mniejszy. Mimo choroby jesionów obserwowano naturalne odnowienia. Baza roślin nektarodajnych dla gatunku jest skrajnie niska, obserwowano jedynie pojedyncze rośliny w północnej części wydzielania. W spodziewanym czasie występowania imagines były już niemal całkowicie zagłuszone przez nawłóć kanadyjską, która w okresie występowania oprzędów z gąsienicami miała już ponad 2 metry wysokości. Bardziej dogodna dla gatunku wydaje się sąsiednia działka ewidencyjna nr 186/1 obręb Zagórzycze, na powierzchni której bardzo licznie rosły młode jesiony wyniosłe oraz kalina koralowa.

Izolacja: ocena C – populacja nie jest izolowana – gatunek można zaobserwować niedaleko Śluzy Małczyce w Prawikowie, niespełna 2,6 km od badanego stanowiska.

6177 Modraszek telejus *Phenagris teleius*

Ocena ogólna: B.

Populacja nie przekracza 2% populacji krajowej - ocena C.

Stan zachowania ocena A - licznie występuje roślina żywicielska – krwisiąg lekarski; dobre perspektywy zachowania przy łatwych możliwościach odtworzenia.

Izolacja ocena C – populacja nie jest izolowana.

6179 Modraszek nausithous *Phengaris nausithous*

Ocena ogólna: B.

Populacja nie przekracza 2% populacji krajowej - ocena C.

Stan zachowania: ocena B - struktura części płatów dobrze zachowana, części zdegradowana, licznie występuje roślina żywicielska – krwisiąg lekarski; stosunkowo dobre perspektywy zachowania przy łatwych możliwościach odtworzenia, na części płatów przeprowadzono działania związane z usunięciem nalotu drzew i krzewów (obserwacja w 2021 r.), co wpłynęło na poprawę ich stanu i przygotowało do przywrócenia użytkowania kośnego.

Izolacja ocena C – populacja nie jest izolowana.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	A10.01		i
M	A07		i
M	A03.01		i

M	K04.03		b
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

2022. Ruta R., Sprawozdanie z prac terenowych przeprowadzonych na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy dla przedmiotu ochrony poczwarówki zwężonej *Vertigo angustior* w obszarze Natura 2000 Zagórzyckie Łąki PLH020053. 2021. Kucharzyk J., Ocena wpływu zrealizowanych działań z zakresu ochrony czynnej na stan zachowania wskazanych płatów siedlisk przyrodniczych w obszarze Natura 2000 Zagórzyckie Łąki PLH020053. 2021. Olejniczak J., Raport dla gatunku na stanowisku – 1014 poczwarówka zwężona – Zagórzyckie Łąki. 2021. Myśków E., Ekspertyza entomologiczna dla obszaru Natura 2000: Zagórzyckie Łąki PLH020053 na potrzeby projektu nr POIS.02.04.00-00-0191/16, pn. „Inwentaryzacja cennych siedlisk przyrodniczych kraju, gatunków występujących w ich obrębie oraz stworzenie Banku Danych o Zasobach Przyrodniczych”. 2013. Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 PLH020053 Zagórzyckie Łąki w województwie dolnośląskim, Wrocław.

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu
Adres:	Polska ul. Jana Długosza 68 50-162 Wrocław
Adres e-mail:	sekretariat@wroclaw.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Zarządzenie nr 24 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 29 listopada 2013 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru
---	---

Natura 2000 Zagórzyckie Łąki PLH020053

Link: <https://edzienniki.duw.pl/legalact/2013/6245/>

☐ Nie, ale jest w przygotowaniu

☐ Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH020053

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)